

»Koliko hočeš za venec?«

Še preden je mogel odgovoriti, je delavec pobral najlepši venec in stisnil Lojzu v roko tri dinarje.

»Bo dovolj?«

Lojz je samo prikimal.

Zdaj so pristopili še trije delavci in kupili preostale štiri vence. Oni, ki je vzel zadnjega, je izročil Lojzu poleg denarja še slatinsko steklenico, rekoč:

»Ná! Imej jo za spomin. Jaz sem jo napravil!«

Lojz se je opotekel na prosto. Še enkrat se je ozrl proti pečem — zazdele so se mu kot strašno peklensko žrelo — nato pa začel teči na vso moč proti Rogatcu.

Ko je pritekel k vozu in zagledal ob njem očeta, mu je že od daleč molel v desnici steklenico, v levici pa denar in kričal:

»Oče! Čujte, oče! Ob peklenskem žrelu sem videl ljudi...«

Ni mogel povedati do konca, zakaj oče je zgrabil steklenico, jo treščil na tla, da se je v hipu razbila, njega pa pograbil za lase:

»Ti, paglavec! Odšel si od voza, medtem pa je nekdo odnesel ves luk s cekrom in putrihom vred.«

Lojz je okamenel.

»Saj sem vendar naprosil to-le žensko,« je vzklíkní čez čas. A še tisti hip je spoznal, da dotične ženske ni nikjer več.

»Ženska se je odpeljala bogve kam; nihče noče povedati, kako se piše, ker vsi ti lopovi drže skupaj!« je robantil oče in neusmiljeno premikastil že tako preplašenega Lojza, ki je naposled planil v strahovit jok, a ne toliko zaradi udarca, kakor zaradi krutega spoznanja, ki je tega dne pretreslo njegovo še preprosto in neizkušeno srce...

(Dalje prihodnjič.)

NAŠA MALA KUCHARICA

*Naša Breda strašno rada
se po kuhinji vrti,
sama peče, sama kuha,
če ji mamica pusti.*

*Zadnjič cmoke naredila
je za Marka in zase,
a pokusiti je moral
tudi očka — to se ve.*

*Spravi se celo na zrezke,
pa se prav nič ne boji:
»Bom pa zopet sama snedla,
če se kaj mi prismođi!«*

*Kuha Bredi je v zabavo,
Breda mamici v pomoč,
očka se smehlja ponosno,
malo gospodinjó zroč.*

